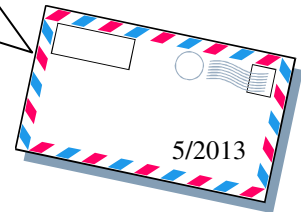

Mesagerul păcii

Jurnalul unei Biblii

15 ianuarie

O săptămână am avut liniște. În primele seri după Anul Nou, posesorul meu a citit din mine regulat, dar acum se pare că m-a uitat iarăși.

2 februarie

Împreună cu alte câteva cărți m-a șters de praf și m-a așezat iarăși la locul meu.

8 februarie

Posesorul meu m-a folosit în fugă pentru a căuta ceva. După aceea m-a luat la școala duminicală.

7 martie

Ștearsă de praf. Ștearsă cu grijă. Așezată în ordine. De la scurta excursie organizată de școala duminicală am stat în vestibul pe o măsuță.

12 aprilie

A fost o zi plină de muncă. Posesorul meu a trebuit să țină undeva o prelegere. Pentru aceasta a căutat diverse texte. I-a trebuit mult timp să le găsească, cu toate că ele s-au aflat întotdeauna în același loc.

5 mai

Am stat în poala bunicii! Toată după-amiaza. Ea este în vizită în această casă. Din ochii ei a căzut o lacrimă pe Coloseni 2, versetele 3-7, unde este vorba despre comorile înțelepciunii și ale științei și despre a fi tare în credință.

6 mai

Am stat iarăși toată dimineața în poala bunicii. Ea a citit foarte mult timp în 1 Corinteni 13 și a cugetat la ce a citit și apoi s-a îndreptat spre ultimele versete ale capitolului 15. Pentru că citea cu voce șoptită pentru sine, am observat cât de importante îi erau cuvintele dragoste și stăruință.

7, 8, 9 mai

Am stat din nou în fiecare după-amiază în poala bunicii! Am simțit cât de mult mă iubește. Uneori citește, alteori vorbește pentru sine cu ochii închiși.

10 mai

Bunica a plecat. Ea m-a sărutat la despărțire.

3 iunie

Astăzi a fost așezată o floricică între paginile mele.

1 iulie

Cu hainele și alte lucruri am fost împachetată într-un geamantan. Se pare că este vorba de o călătorie.

2-7 iulie

Mai departe în geamantan, cu toate că aproape toate celelalte lucruri au fost scoase din el.

15 iulie

Iarăși acasă pe vechiul meu loc. Nu înțeleg bine din ce motiv am fost luată în călătorie.

1 august

Aerul este sufocant și fierbinte. Peste mine se află două reviste, o carte și o pălărie veche. Dacă ar da aceste lucruri deoparte!

5 septembrie

În sfârșit sunt iarăși ștearsă de praf și așezată la vechiul meu loc.

10 septembrie

Astăzi, Maria m-a folosit pentru scurt timp. I-a scris unei prietene, al cărei frate s-a îmbolnăvit grav, și pentru aceasta Maria a căutat un citat adecvat.

30 septembrie

Ștearsă de praf.

Jurnalul de mai sus nu are nevoie de comentarii amănunțite. Este vorba despre o Biblie care poate fi folosită personal.

Și acum nu te întreb în primul rând pe tine, cum poate te aștepti, ci mă întreb pe mine: Ce are să-mi spună acest jurnal al unei Biblii? Mă asemăn cu posesorul ei sau cu bunica? Desigur, probabil posesorul nu are așa mult timp pentru citirea personală a Bibliei sale ca bunica. Dar întrebarea hotărâtoare nu este: „Cât timp folosesc pentru citirea Bibliei mele?“ (cu toate că nici întrebarea „Cât timp?“ nu este lipsită de importanță), ci: „Cât îmi este de prețioasă Biblia mea? O iubesc?“ Pentru că răspunsul la această întrebare este și răspunsul la întrebarea: „Îl iubesc pe Domnul Isus?“ Eu nu pot vorbi despre dragostea pentru Isus dacă nu-mi iubesc Biblia, căci ea m-a adus pe cale la El. Ea este izvorul de putere pentru fiecare zi.

Biblia – Cuvântul lui Dumnezeu! Nu vrem, tu și cu mine, să cugetăm foarte serios ce vrea să ne spună cuvântul (îl găsim în Vechiul și în Noul Testament): „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu“? Dacă acest cuvânt nu ne este hrană zilnică, atunci ne vom atrofia, iar atrofierea sfârșește în moarte spirituală. Acesta este numai un gând. Cred că ne vor veni mai multe gânduri în minte când vom citi acest jurnal aparte și vom cugeta la el. Gândul cel mai serios este poate acesta: dacă pierdem gustul Bibliei, atunci ea nu va mai însemna nimic pentru noi. Urmarea se va vedea.

Mai important decât memoria

Unii creștini, mai ales cei care sunt la o vârstă mai înaintată, sunt necăjiți din cauza memoriei lor slabe și că nu mai pot reține Cuvântul lui Dumnezeu. Ei nu își mai pot aminti ce au auzit sau au citit. Ei se bucură de Cuvânt, dar sunt incapabili să-și amintească ce au citit sau au auzit. Ei sunt triști ca și când aceasta ar fi o lipsă de respect și de prețuire față de Cuvântul prețios.

O memorie bună este desigur un dar prețios. Memoria unor oameni este extraordinar de bună. Despre Tertulian se spune că a învățat așa de bine pe de rost multe părți ale Scripturii, încât își amintea de toate semnele de punctuație din propoziție. De asemenea, Eusebius, primul scriitor de istorie creștină, povestește că un creștin căruia i s-au scos ambii ochi în timpul prigoanei lui Dioclețian putea să spună pe de rost părți lungi din Scriptură în fața adunărilor

mari. Aceștia și alții sunt exemple pentru o memorie extraordinară. De ar învăța pe de rost toți cei care iubesc Sfânta Scriptură versete și capitole mai ales în tinerețe! Este într-adevăr prețios pentru fiecare, fie că este în slujba pentru Domnul, fie pentru propriul său folos.

Dar memoria nu este totul; ea nu este cea mai importantă. Nu ce avem în memorie, ci ce acționăm asupra sufletului nostru are importanță. „Sfințește-i prin adevărul Tău“ (Ioan 17.17). Aceasta a fost rugăciunea Domnului pentru noi către Tatăl.

Un creștin s-a plâns unui frate bătrân că este tare descurajat că nu poate reține prea mult când citește Scriptura. Fratele bătrân i-a spus să aducă un ulcior cu apă, și după ce a făcut acest lucru, l-a rugat: „Golește-l repede!“ Bărbatul l-a privit mirat; atunci fratele a spus: „Acum ulciorul este mai curat decât înainte, cu toate că nu mai conține apă; dacă memoria ta nu reține ce ai învățat, totuși inima ta a fost binecuvântată, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu a trecut prin ea.“

Drag creștin în vârstă, nu fi descurajat, dacă uiți repede ce ai citit! Sigur, este bine dacă reținem ce am citit; dar mult mai bine este să tragem folos din ce am citit. Unii poate că rețin orice cuvânt pe care l-au citit, dar nu au primit nicio binecuvântare din ceea ce s-a păstrat așa de bine în memorie. Nu cititul este cel care curăță sufletul, ci Duhul Cuvântului face acest lucru. Capul proslăvit în cer sfințește sufletul, după ce l-a curățat prin spălarea cu apă, adică prin Cuvânt (Efeseni 5.26).

Așa că citește, pentru ca adevărul Lui să se întipărească în sufletul tău! Nu te întrista din cauza memoriei tale slabe. Dacă Dumnezeu vrea, El poate să-ți dăruiască o memorie mai bună (și poți să te rogi pentru aceasta), dar dă-ți silința mult mai mult să citești și să auzi cu sârguință și atenție Cuvântul Său, pentru ca sufletul tău să găsească pășuni mănoase, poate mai multă hrană decât alții cu o memorie excepțională.

Când citim Cuvântul lui Dumnezeu, ne aflăm în părtășie cu El. Dacă m-am aflat în părtășie cu o personalitate de rang înalt, aceasta va avea o anumită influență asupra mea, chiar dacă am uitat multe din cuvintele rostite de ea. Câștig în înțelepciune. Și cu cât mai mare trebuie să fie binecuvântarea de care avem parte în părtășie cu Dumnezeu!

Mesagerul păcii este întocmit din diverse scrieri. Dorința noastră este să ofere cititorilor îmbărbătare în viața de fiecare zi.

Redactare: Stăncioiu Petru

str. George Enescu, nr. 35

RO - 515600 - Cugir, jud. Alba